

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-10-44158 אלמקייס נ' ברנד ניו קומרס בע"מ

לפני כבוד השופט דן סעדון

התובע: זיו אלמקייס ע"י עו"ד ג'נח אלירן

נגד

הנתבעת: ברנד ניו קומרס בע"מ
ע"י עו"ד לזר יוסף

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר כתב הגנה.

התובע הגיש תביעה לפיצויים ללא הוכחת נזק על פי סעיף 30א(1) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק"). זאת, לטענתו, לאחר שהחל לקבל הודעות בעלות אופי פרסומי (להלן: "הודעות") מן הנתבעת בדואר אלקטרוני. התובע טען כי הודיע לנתבעת על סירובו לקבל הודעות אך למרות זאת המשיכה הנתבעת לשגר אליו הודעות. בגין 69 הודעות שנשלחו לתובע לאחר שגילה דעתו בפני הנתבעת כי הוא מסרב להמשיך לקבלן העמיד התובע את תביעתו על סך 69,000 ₪.

הנתבעת לא הגישה כתב הגנה. ביום 11.3.25 ניתן לזכות התובע פסק דין. ביום 7.11.25 הגישה הנתבעת בקשה לבטל את פסק הדין. הבקשה נסמכת על שני אדנים: ראשית, כתב התביעה לא הומצא לנתבעת כדין, לטענתה. עיון באישור המסירה מלמד כי כתב התביעה הומצא במשרדי הנתבעת ברחוב הפלד 7 חולון לעובדת בשם מאי. מדובר בעובדת זוטרה שלא הוסמכה לקבל כתבי בי דין בשם הנתבעת. משיחה עם העובדת (שלא מסרה תצהיר מטעמה) התברר כי זו "אינה זוכרת" שחתמה על אישור המסירה, אינה מזהה את החתימה על אישור המסירה כחתימתה והיא לא הוסמכה לקבל כתבי בי דין בשם הנתבעת. שנית, סיכויי ההגנה (לכאורה) של הנתבעת אם יבוטל פסק הדין. לטענת הנתבעת, התובע נרשם מיוזמתו לרשימת תפוצה של הנתבעת, בלי שטרם לבצע לחיצת כפתור פשוטה על מנת להסירו מאותה רשימה. התובע חזר ופתח את ההודעות ששיגרה אליו הנתבעת. התובע הוא "תובע סדרתי". בהליך אחר בו פתח, בנסיבות דומות, התברר כי התובע לא טרח ללחוץ על כפתור "הסר" בהודעה לשם הסרתו מרשימת התפוצה ובית המשפט התחשב בכך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-10-44158 אלמקייס נ' ברנד ניו קומרס בע"מ

בעת קביעת גובה הפיצוי. התובע נרשם בעבר לרשימת תפוצה אחרת (אתר "באבלס" בבעלות הנתבעת) במטרה לקבל דברי פרסומת. ביום 21.6.2022 בחר להסיר עצמו מרשימה זו וכך היה.

התובע טוען כי אין מקום לבטל את פסק הדין. כתב התביעה התקבל אצל הנתבעת. אין בפסיקה או בדין הוראה המחייבת להמציא את כתב התביעה לעובד שהוסמך לקבל כתבי דין מטעם הנתבעת. גם מתוקף שיקול דעת בית המשפט אין מקום לביטול פסק הדין. אם התובע פועל כזכותו על פי דין כפי שהוא אכן עושה אין רלוונטיות להגדרתו כתובע "סדרתי", מה עוד שמוקד התביעה הוא בהרתעת הנתבעת ולא בהתנהלות התובע. קו ההגנה של הנתבעת מתעלם מכך שהתביעה הוגשה בגין הודעות שנשלחו לתובע **לאחר** שביקש להסיר עצמו מרשימת התפוצה של הנתבעת. בנסיבות אלה, אין מקום לביטול פסק הדין. עם זאת, וככל ובית המשפט יבחר בכ"ז לבטל את פסק הדין מבוקש כי הדבר יותנה בתשלום הוצאות התובע.

דין והכרעה

כתב התביעה הומצא בהנחתו כדין במשרדה הרשום של הנתבעת ברחוב הפלד 7 חולון. תקנה 163 (ה) לתקנות סדר הדין האזרחי תשע"ט – 2018 קובעת כי המצאה לתאגיד תהיה למשרד או למען הרשום של התאגיד. הנתבעת לא השכילה להפנות בגדר בקשתה להוראת דין או לפסק דין הקובעים כי בהנחת הכתב במשרדו הרשום של התאגיד אין די ויש צורך במסירה אישית למי שהוסמך מטעם התאגיד לקבל עבורו כתבי בי דין. נמצא כי טיעון זה של הנתבעת – ועמו הטענה לפיה יש לבטל את פסק הדין מתוך "חובת הצדק" – דינו להידחות.

אין ספק שכתב התביעה הומצא אם כן לנתבעת כדין. עם זאת, אין לי יסוד לפקפק כי כתב התביעה לא הגיע לידיעת הגורמים המוסמכים לכלכל את צעדיה המשפטיים של הנתבעת. מדובר ללא ספק במחדל של הנתבעת. עם זאת הגישה הנוהגת לעניין זה היא סלחנית, כל עוד לא עולה התנהלות הנתבעת כדי זלזול מדעת בבית המשפט או בבעל הדין היריב. בנסיבות אלו ניתן וראוי לפצות על מחדלי הנתבעת בהוצאות. לעניין סיכויי ההגנה (לכאורה) קיים קושי לאמוד אותם בשלב זה. הנתבעת טוענת כי התובע הוא תובע "סדרתי". ואולם בשים לב לכך שתכלית החוק היא, בין היתר, להרתיע חברות מפרות - ספק אם ראוי להסיט את הדיון לעבר התנהלות ה**תובע** ולא למקדו

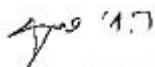
בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-10-44158 אלמקייס נ' ברנד ניו קומרס בע"מ

בהתנהלות הנתבעת בשים לב לאופיו ההרתעתי של הפיצוי הנתבע (ראו: רע"א 7064/17 ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (29.10.2018)). טענת הנתבעת כי התובע הסכים להיכלל ברשימת התפוצה שלה נתקלת באמור בכתב התביעה לפיו התביעה התבססה על הודעות ששוגרו רק לאחר שהתובע גילה בפני הנתבעת את אי רצונו להמשיך לקבל הודעות. הטענה לפיה התובע לא ביצע פעולה טכנית פשוטה (לחיצה על כפתור "הסר") מעוררת תמיהה ועשויה כפי שצוין להשליך על גובה הפיצוי שייפסק לו בסופו של יום. עם זאת חשוב לציין כי לא ברור עד כמה מעמידה טענה זו הגנה איתנה לנתבעת, בשים לב לכך שמן האמור בכתב התביעה עולה לכאורה כי התובע גילה דעתו בצורה מפורשת למדי לפיה הוא מסרב להמשיך לקבל הודעות מן הנתבעת.

לאור האמור, נראה כי סיכויי ההגנה (לכאורה) אינם ברורים, ולא הוכח כי מקור התקלה באי הגשת כתב הגנה בזלזול או התעלמות מדעת של הנתבעת מן ההליך השיפוטי. בנסיבות אלה אני קובע כי ככל והנתבעת תשלם לתובע הוצאות בסך 3500 ₪ עד יום 28.12.25 ותציג בפני אסמכתה משכנעת לכך- יבוטל פסק הדין והתיק ינותב למותב שיוקצה לו על פי סדרי העבודה. לא ישולמו הוצאות כאמור – יותר פסק הדין על כנו. עיון ליום 2.1.26.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"ו, 23 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

דן סעדון

